

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 236.

Anden Samling.

86de Møde.

Løvedagen den 1ste Marts

(Forts.)

Ordføreren: Forsaavidt Discussionen har dreiet sig om Rigtigheden eller Urigtigheden af den Anskuelse fra Udvalgets Side, at skjelne mellem Skade, lidt i Krigen, og udenfor Krigen, troer jeg vist ikke, at Udvalget kan fravige sin Anskuelse i denne Henseende. For mig staar det klart, at de militaire Embedsmænd ikke kunne stilles anderledes end Embedsmænd almindelighed, naar han lider Skade paa sin Helbred i Statens Tjeneste, uden forsaavidt en Berettigelse særligt maatte fremkomme, nemlig af de overordentlige Forhold, som Krigsførelsen fører med sig, og, maa det antages, at Staten ved den almindelige Pensionsslov har givet Embedsmænd i andre Stillinger en passende Forsørgelse, naar han kommer til Skade i Statens Tjeneste, maa jeg ogsaa troe, at det er en passende Forsørgelse, naar de Grundsatninger, Pensionssloven er bygget paa, saavidt muligt føres til Anvendelse paa de forskjellige militaire Bestillingsmænd, dersom de udenfor Krigsforholdene komme i det Tilfælde, at de lide Skade paa deres Helbred under Udførelsen af deres Gjerning. Det vilde ellers være et Privilegium for de Militaire, som jeg ikke indseer nogen tilstrækkelig Besøielse til, og, maa det erkendes, at Forsørgelsespligten, naar Skade er lidt i Statstjenesten, finder Sted baade i Henseende til denne og til den anden Klasse af dem, der virke i Statens Kald, maa man erkende, at Forsørgelsespligten er den samme i disse forskjellige Retninger, troer jeg, at det er fuldkomment consequent, naar Udvalget i sin Betænkning har holdt sig paa denne Grundvold, forsaavidt Spørgsmaalet er om Forhold, der ikke vedrøre Krigsførelsen.

Det maatte jo, for at anvende disse Betragtninger paa det nærværende Lovforslag, antages, at det første Capitel i dette Forslag hviler paa den Anskuelse, at en efter Forholdene tilstrækkelig Forsørgelse er anvist de Vedkommende efter tilbagelagt Tjenestetid. Maa dette nu erkendes at være Tilfældet med det første Capitel, er det da ikke i fuldkommen Overensstemmelse dermed, naar Udvalget har forelagt det ærede Thing den Indstilling, som findes under § 15 Litra b i vore Forslag, og hvor det har tillempet, hvad der finder Sted i de Tilfælde, som der omtales, efter de Forfrister, som det første Capitel indeholder angaaende Pensionering paa Grund af tilbagelagt Tjenestetid, og valgt efter Omstændighederne de højere Satser som de, der burde anvendes paa de Tilfælde, hvorom her er Tale. Ligesom jeg nu maa antage dette i Henseende til de Individuer, der høre under Landetaten, saaledes skulde jeg ogsaa formene, at den samme Anskuelse var kommen til Anvendelse paa dem, der henhøre under Søetaten. At der der oftere kunde være Leilighed til, at de Vedkommende, ved at udføre deres Gjerning, komme til Skade, medfører, at de Vedkommende, uden at være i de Tilfælde, som de almindelige Pensionsbestemmelser medføre, kunne faae Udgang til Forsørgelse; men den Forsørgelse, som under denne Forudsætning bør tilflyde dem, bør være i Overensstemmelse med Grundsatningerne for Pensionsvæsenet i Almindelighed, den bør ikke stille sig ud derfra, ikke hæves paa et højere Standpunkt, uden forsaavidt en Berettigelse dertil kan søges netop i de overordentlige Forhold, som Krigsførelsen medfører. Om disse Forholds Bestaafenhed og Indflydelse, troer jeg ikke at burde tilføie Noget til hvad Udvalget har yttret i sin Betænkning. Jeg troer, at det er Noget, som saa umiddelbart maa tiltale En, at det deri har